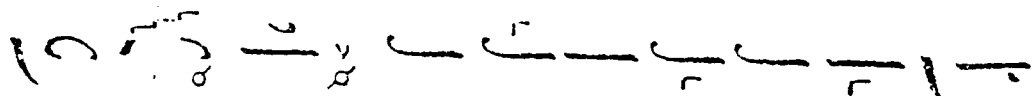

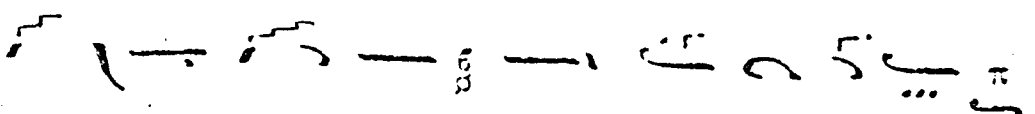
Κλεισταις ηλθαν στα σου να κλειθων του

Ηα πατα ακο νι που γε το χρυσο

μα αλ λι και το πη ρα νε και πα

ει πα α α κει παει μα νου λαμ παει

Τούτο κατ' ἐμὴν παρατήρησιν εἶνε μεμελουργημένον κατὰ γένος ἑναρμόνιον, εἶνε δὲ μέλος Ἑλληνικώτατον. Διὰν πιθανῶς, ὡς εἶπομεν καὶ προηγουμένως, ὠνομάσθη « Ἐναρμόνιον » τὸ γένος τούτο ἐκ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει ποικιλίας δύο τριῶν ἤχων, ἐπειδὴ παρατηρεῖται ὡς νὰ ἐμφωλεύωσιν ἐν αὐτῷ δύο τριῶν εἰδῶν ἤχοι. Ἐάν τις ἀρχίζῃ ἀπὸ τοῦ Μιξολυδίου καὶ προβαίῃ μέχρι τῆς ἀντιφωνίας, ὁγλαδὴ μέχρι τοῦ ὀξέος Μιξολυδίου κατὰ διεζευγμένων, ἡ χορδὴ παρουσιάζει ἤχον χρωματικὸν κατὰ νενανῶ τῶν Βυζαντινῶν, ὡς πολλάκις προείπαμεν, οὐχὶ δὲ τρίτον ἤχον ἢ ἑκτὸν ἑναρμόνιον καλούμενον. Ἐάν δὲ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Προσλαμβανομένου, ἡ χορδὴ τότε παρουσιάζει ἤχόν τινα ὡς ἀπὸ χρωματικοῦ μικτὸν πλάγιον τοῦ δ'. Ἐνίστε δὲ παρουσιάζει ἤχόν τινα ὡς ἑναρμόνιον δ', τὸ ὀνομαζόμενον Πουσελικὴ τὴν σήμερον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.